

13.X. 2025.	PONEDJELJAK <i>Eduard</i>	Zahvala Presv. Srcu Isusovu, na nakanu i za duše u čistilištu + Stjepan i rod. Ivanda i Čurić	7 18:30
14.X. 2025.	UTORAK <i>Kalist</i>	+ Josip Godek + Terezija i Mijo Vrbanić, Adela i Mladen Turk	7 18:30
15.X. 2025.	SRIJEDA <i>Terezija Avilska</i>	+ Terezija, August i Juraj Pek i za duše u čistilištu + Terezija, Jakov i ob. Igrić i Belčić	7 18:30
16.X. 2025.	ČETVRTAK <i>Hedviga</i>	Na nakanu + Antun Mendaš	7 18:30
17.X. 2025.	PETAK <i>Ignacije Antiohijski</i>	Za blagoslov djece ob. Nogić + Slavko Zagorščak	7 18:30
18.X. 2025.	SUBOTA <i>Luka evanđelist</i>	Na č. Gospi tri put divnoj za obraćenje grešnika Na nakanu FRAME	7 18:30
19.X. 2025.	29. nedjelja kroz godinu	+ Josip i rod. Žinić, Mikulan, Mirić i Ilišin i za duše u čistilištu ŽUPNA + Nada Kanižanec U zahvalu	7 9:30 11:30 18:30

saznajemo kako su vojnici stražari prema njemu nečovječno postupali. To je pismo puno i najuzvišenijih misli pa donosimo iz njega barem jedan izvadak. »Pišem svim Crkvama i poručujem svima da rado umirem za Boga ako me vi ne spriječite. Pozivam vas da mi ne iskazujete svoju naklonost u nezgodan čas. Pustite me da budem hrana zvijerima, po kojima mogu susresti Boga. Božje sam žito i zubi me zvijeri melju da postanem čisti kruh Kristov. Zazivajte Krista za mene da pomoću tih zvijeri budem žrtva Bogu. Ništa mi neće koristiti draži svijeta niti kraljevstva ovoga vijeka. Bolje mi je umrijeti da se sjedinim s Isusom Kristom nego kraljevati svom zemljom. Tražim onoga koji je za nas umro. Onoga hoću koji je za nas uskrsnuo. Nadolazi čas moga rođenja. Oprostite mi, braćo, ne kratite mi da zadobijem život, ne želite da ostanem u smrti. Onoga koji želi biti Božji ne predajte svijetu i ne zavodite ga zemaljštinom. Pustite me da doprem do čistog svjetla. Tek kad stignem tamo, bit ću čovjek. Priušтите mi da budem sljedbenik muke svoga Boga. Tko njega ima u sebi, neka shvati što hoću, i neka ima sućuti prema meni znajući što me muči. Knez ovoga svijeta hoće me oplijeniti i preokrenuti moje osjećaje prema Bogu.

**ŽUPNI URED SV.
ANTUNA PADOVANSKOG**
Franjevačka 1,
KOPRIVNICA
Tel. 048/642-160
e-mail: fra-kc@ofm.hr
www.ofm.hr/koprivnica

UREDOVANJE
Svaki radni dan od
8-9 i 17-18

KRŠTENJE
Prijava u uredovno vrijeme
Pouka petkom u 17,00

VJENČANJE
Obvezatan je tečaj priprave
za brak. Prijava u župnom
uredu mjesec dana prije
vjenčanja.

BOLESNICI
Bolesnicima na vrijeme
omogućite posjet
svećenika. Bolesnike
redovito pohađamo o
Božiću i Uskrsu.

SPROVOD
Nakon dogovora s
Komunalcem vrijeme
sprovida prijavite u
župnom uredu.

KLANJANJE
Svake srijede poslije
večernje svete mise u našoj
crkvi je pobožnost euharis-
tijskog klanjanja.

Izdaje i odgovara:
Župni ured Sv. Antuna
Padovanskog

ŽUPNI LISTIĆ
ŽUPE SV. ANTUNA PADOVANSKOG KOPRIVNICA
Broj 40 Godina XVIII 12. listopada 2025.g.

28. nedjelja kroz godinu - godina C

KREPOST ZAHVALNOSTI

Evangelje Lk 17,11-19

Dok je Isus putovao u Jeruzalem, prolazio je između Samarije i Galileje. Kad je ulazio u neko selo, eto mu u susret deset gubavaca. Zaustave se podaleko i zavape: »Isuse, Učitelju, smiluj nam se!« Kad ih Isus ugleda, reče im: »Idite, pokažite se svećenicima!«

I dok su išli, očistiše se. Jedan od njih, vidjevši da je ozdravio, vrati se slaveći Boga u sav glas. Baci se ničice k Isusovim nogama zahvaljujući mu. A to bijaše neki Samarijanac.

Nato Isus primijeti: »Zar se ne očistiše dese-torica? A gdje su ona devetorica? Ne nađe li se nijedan koji bi se vratio i podao slavu Bogu, osim ovoga tuđinca?«

A njemu reče: »Ustani! Idi! Tvoja te vjera spasila!«

Ostala čitanja: 2 Kr 5,14-17; 2 Tim 2,8-13;

Prvo čitanje dvadeset osme nedjelje kroz godinu uzeto je iz Druge Knjige Kraljeva i prikazuje nam ozdravljenje Naamana od gube. Osnovna poruka čitanja je Naamanov čin zahvalnosti jedinom Bogu za dobiveno ozdravljenje. I mi moramo znati zahvaljivati Bogu za sva njegova dobročinstva.

U drugom čitanju sv. Pavao ohrabruje svog učenika Timoteja da se ne boji naviještati evanđelje jer Božja Riječ nije okovana. I mi trebamo ovu utješnu poruku u današnjem svijetu, kad nam se čini da mnogi žele onemogućiti Crkvi da javno govori u ime Isusa Krista.

U evanđelju čitamo o deset gubavaca koje je Isus ozdravio, ali se samo jedan vratio da mu zahvali. Obično tumačimo ovaj događaj na taj način da hvalimo ovog jednoga, a osudimo onu devetoricu nezahvalnih. Prije no što tako pristupimo tumačenju događaja, pitajmo se zašto se ona devetorica nisu vratila? Ako pažljivo slušamo Isusove riječi, primijetit ćemo da ih Isus nije zapravo osudio. On je hvalio onog jednoga koji se vratio. Dakle koji bi mogli biti razlozi da se ona devetorica nisu vratila? Možemo zamisliti dva tumačenja.

Prvo tumačenje može biti jedna česta psihološka pojava koja se događa katkad svima nama, a to je radost koja gura u drugi plan zahvalnost. Kad su ovi ljudi stigli kući, primijetili su da su putem ozdravili pa od silne radosti odmah su otrčali svećenicima, rodbini i prijateljima da im jave radosnu vijest i da organiziraju svečanost. Pomalo su

se zatim vratili u normalnu svakodnevnicu. Možemo se pitati, jesu li se ikad sjetili kako su jadno živjeli dok su bili bolesni, isključeni iz ljudskog društva? Jesu li se katkad sjetili Isusa, kakvo im je veliko dobročinstvo iskazao kad ih je izliječio? Ne znamo, evanđelist ne govori o kasnijem životu ovih ljudi. Ali poruka ostaje za nas: i mi smo dobili bezbroj darova od Boga i, nažalost, lako je priviknuti se na nečiju dobrotu. To vrijedi ne samo u našem odnosu prema Bogu, nego i unutar obitelji: muž prema ženi, žena prema mužu, djeca prema roditeljima. Nitko nema »pravo« na dobrotu drugoga, nego dobrota i dobročinstva su uvijek dar za koji treba uvijek nanovo biti zahvalni. Kako bismo se ponijeli mi da smo na mjestu izliječenih gubavaca? Sigurno se lako prepoznamo u prvom dijelu događaja, kad su se u svojoj velikoj nevolji obratili Isusu za pomoć. I mi se tako ponašamo: kad smo u nevolji, obraćamo se Bogu. Dobro je to, ali ne bismo smjeli zaboraviti ni zahvalnost kad je nevolja nestala. To vrijedi i onda ako smo ozdravili od neke bolesti putem liječničkog zahvata. I preko njih djeluje Bog. I upravo ova misao nas uvodi u drugi dio našeg razmišljanja o ponašanju izliječenih gubavaca.

Druga okolnost koja može poslužiti kao isprika za njihovo ponašanje jest način na koji ih je Isus izliječio. U drugim zgodama Isus je znao dodirnuti bolesno tijelo, namazati oči, polagati ruke na bolesno mjesto, pozvao je uzetog da ustane, ukratko, Isus je često ozdravljao neposredno, na licu mjesta. Ovdje nije bilo neposrednog dodira i trenutačnog ozdravljenja. Isus im nije rekao da ih je on ozdravio, nego ih je pozvao da odu svećenicima. Ne znamo kad se točno dogodilo njihovo izlječenje: na putu prema svećenicima ili kod susreta s njima? Stoga su ovi ljudi mogli pomisliti da su ih svećenici izliječili, a ne Isus, pa trebaju njima zahvaliti.

To je situacija katkad i s nama. Kad smo bolesni, zazivamo Božju pomoć, onda odemo liječniku pa kad ozdravimo mislimo da se moramo liječniku zahvaliti, njima dati mali poklon u znak zahvalnosti, a ne Bogu, premda, ipak, njemu treba zahvaliti za ozdravljenje.

Možemo promotriti i treću okolnost: onaj jedini koji se vratio da zahvali nije bio Židov, nego Samarijanac, tj. stranac. Moguće je da su izliječeni Židovi mislili da su oni imali pravo zadobiti ozdravljenje od Boga, odn. od Isusa, jer su smatrali da su zdravlje i dobrobit Božji dar za krepostan život. A Samarijanac je znao da nema nikakvo pravo na to da ga Isus izliječi. Katkad se i mi ponašamo poput one devetorice: mislimo da imamo pravo na neke milosti od Boga, budući da smo vjernici, nastojimo živjeti pošteno i kreposno, pa zbog toga i Bog ima neke obaveze prema nama. Nije tako: pred Bogom svi smo »samarijanci«, tj. stranci koji nemaju pravo ni na što, ali kojima Bog rado daruje sve iz ljubavi. Stoga njemu ide svaka naša hvala.

OD NEDJELJE DO NEDJELJE

LISTOPADSKE POBOŽNOSTI

Svaku večer u mjesecu listopadu u 17,50 započinje LISTOPADSKA POBOŽNOST, a zatim slijedi sveta misa. Kronicu predmole prema uobičajenom rasporedu ove skupine:

ponedjeljak: čitači
utorak: FSR
srijeda: franjevci
četvrtak: župni zbor

petak: redovite moliteljice
subota: Frama
nedjelja: razne skupine

RASPORED ŽUPNOG VJERONAUKA PRVOPRIČESNICI

Srijeda u 8 ili 15 A. Nemčić Gostovinski 3.a i 3b

Srijeda u 9 ili 16 A. Nemčić Gostovinski 3c i Braće Radić

Srijeda u 16 Đuro Ester

Drugi razred osnovne škole

Četvrtak u 16 sati – u crkvi

KRIZMANICI

Petak u 16 i 17 sati

Petak – Braće Radić u 8 ili 16 sati

Sveti Ignacije Antiohijski - biskup i mučenik (35. - 117) spomendan 17. listopada

Sveti Ignacije se rodio sredinom prvoga stoljeća, vjerojatno u Siriji. Iz načina na koji bijaše mučen moglo bi se naslutiti da je potjecao iz klase robova, dakle, onih koji tada u društvu bijahu najviše obespravljeni. No ti su robovi u Crkvi imali potpuno građansko pravo jer su mogli postati čak i biskupi. Ignacije bijaše nakon sv. Petra, njegova neposrednog nasljednika Evodija, treći po redu biskup u Antiohiji, u jednome od glavnih središta kršćanskog Istoka.

Kao biskup Ignacije se morao neprestano boriti protiv krivovjeraca koji su, nakon razorenja Jeruzalema, među razočaranim Židovima i kršćanskim vjernicima iz židovstva širili svoje zablude. Uz tu borbu Ignacije sa svojim stadom bijaše na udaru Domicijanova progonstva. Nakon careve smrti došlo je kraće razdoblje mira da onda započne progonstvo pod carem Trajanom.

Za vrijeme toga progonstva između 110. i 115. godine pozvan je na odgovornost zbog kršćanske vjere i antiohijski biskup Ignacije. Kako je u vjeri ostao tvrd i nepokolebljiv, okovali su ga u lance te pod strogom vojničkom stražom brodom uputili u Rim gdje bi osuđen da bude predan divljim zvijerima.

U Smirni se brod dulje zadržao pa je Ignacija na čelu svoje zajednice pozdravio mjesni biskup sveti Polikarp. Ignacije iskoristi taj prisilni boravak u Smirni pa napisa kršćanskim zajednicama Male Azije divna pisma, puna duhovne pouke i opomena. Iz Smirne Ignacije napisa pismo i rimskoj kršćanskoj zajednici iz kojeg